

што то живееха околѡ Тѹра и
Гидѡна, многое множество
като чѹха чѹдеса та што то
прѡвеше Исѹсъ, дойдѡха при
него.

9 И рече на оѹченицѹ те
си, да го чака гема заради
наробатѹ, за да мѡ не до-
сѡждатѹ.

10 Зашто исѹфли мно-
зина: што нападнѡваха
на него да мѡ се прикоснатѹ,
който имаха ранѹ.

11 И дѡхове те нечисти,
когато го видѡха припада-
ха предѹ него, и вѡкаха, и
говѡрѡха: че си тѹ Сынѹ
Бжїи.

12 И много имѹ запрѡща-
ваше, да го не изавлаватѹ.

13 И качисе на гора та, и
повѡка, който самѹ искаше,
и дойдѡха при него.

14 И направї дванадесатѹ
да бѡдатѹ заедно съ него,
и да ги прѡща да проповѡд-
аватѹ,

15 И да иматѹ власть да
исѹфлаватѹ колести те, и
да изгонѡватѹ вѡсове те.

16 И нарече на Симѡна
името. Петрѹ.

17 И Іакѡва (сына) Забе-
деова, и Іѡанна брата Іа-
кѡвова: и нарече имѹ имен-
на та воанергесѹ, което ще
да рече, сынове громови.

18 И Андрей, и Фїліппа, и
Варѡоломеа, и Матѡеа, и
Ѣѡма, и Іакѡва Алѡеова,

и Ѣаддеа, и Симѡна Кана-
нїта.

19 И Іѹда Искариѡтскаго,
който го и предаде.

20 И дойдѡха вѹ дѡмѹ: и
собрѡсе пакѡ набѡдѹ многоѹ,
што то немѡжеха ниго хлѡбѹ
да пѡдатѹ.

21 И като чѹха онїа, кой-
то бѡха оѹ него, излѡзоха
да го фѡнатѹ: зашто гов-
бѡрѡха: че си Ѣ изгѡбилѹ
оѹмѡтѹ.

22 И книжници те който
бѡха слѡзнали ѡ Иерѡсалимѹ,
говѡрѡха: зашто веелзевѡла
има, и зашто съ князатѹ
вѡсовски, изгонѡва вѡсове
те.

23 И повѡка ги, и говѡ-
реше имѹ съ прїтчи: какѡ
мѡже дїавѡлѹ дїавѡла да
изгонѡва;

24 И ако Ѣднѡ царство (се
раздѡбли на вѡрѹхѹ себе си,
не мѡже да стої онѡвѡ царс-
тво.

25 И ако Ѣднѡ кѡща се
раздѡбли на вѡрѹхѹ себе си,
не мѡже да стої онѡвѡ кѡ-
ща:

26 И ако дїавѡло Ѣ ста-
налѹ самѹ на вѡрѹхѹ себе си,
и раздѡбилѹ се Ѣ не мѡже
да стої, но свѡршѡванѹ
има.

27 Нїкой не мѡже да раз-
гѡви вѡщи те на гѡкїа, като
влѡзне вѹ кѡща та мѡ, ако
пѡрѡ не вѡрѡже гѡкїатѹ, и